

foreligger, kan jeg ikke indse, at der er foregribet det allermindste. Man stiller blot det forenede Dampstibsfelskab over for et enten-eller, som man maa have i Baghaanden, hvis man ikke skal trække det korteste Straa. Mod den ny Kontrakt vil jeg anføre som en væsentlig Anke, at den ikke medtager Vg blandt de Varer, som bør henstaa i et afstølet Rum. Vg er en Eksportartikel, som spiller en overordentlig stor Rolle, vi udføre Vg for samme Beløb, som vi udføre Heste for, og Vg er en Artikel, som ikke kan taale Varme, og som derfor burde tages med mellem de Varer, som skulle henstaa i isafstølet Rum. Endnu er det mig aldeles ubegribeligt, hvorfor det forenede Dampstibsfelskab holder saa stærkt paa dette lille Beskrivelsesord „mildt“ foran „saltet Flæsk“. Hvad skal dette Ord „mildt“ til? Er det for at muliggøre, at en Del af Flæsket ikke kommer til at staa i afstølede Rum, som det er en uheldig Tilføjeelse. Er det ikke Meningen, hvorfor skal det saa staa der. Jeg kan ikke indse Nytten deraf. Staar der „mildt“ saltet Flæsk, er der der en Hage, som man kan tage i, og det Spørgsmaal kan rejses, om det er „mildt“ saltet Flæsk, eller ej. Men staar der kun „saltet Flæsk“, lades der ikke Blads aaben for Misforstaaelse. Endelig vilde jeg gerne vide, om der i det eventuelle ny Skib skal anbringes Tremmehulder til Flæsket, om det første Rød skal henligge i en Dynge oven paa hinanden i Pasten indhyllet i Gaze, eller om der skal anbringes Kroege til at ophænge Rødet i. Det er jo ikke umuligt, at vi kunne komme til at eksportere Rød til det engelske Marked, og efter hvad jeg har fremhævet med Hensyn til Amerika, vil man se, med hvor stor Properhed Rødet der behandles. Kendere af Rød sige, at intet giver Rødet et saa daarligt Udseende som Tryk; naar Rødet ligger oven paa hinanden i Pasten i en Dynge, bliver det forjæstet og daarligt. Der er endnu et Punkt i den ny Kontrakt, som jeg gerne vilde vide noget om. Jeg har nemlig en Anelse om, at hvis Forholdet løses paa den Maade, at det forenede Dampstibsfelskab siger: Vi stille de tre forlangte Skibe til Brug for Staten mod en Subvention af saa og saa meget, er der Grund til at frygte for, at det forenede Dampstibsfelskab vil have indført den Klausul i Kontrakten: Vi gøre det

kun under den Betingelse, at Kontrakten gælder saa og saa mange Aar uopsigelig fra Statens Side. Jeg har den Frygt, fordi jeg tror, at det forenede Dampstibsfelskab ikke vil stille saa stor en Kapital i de tre ny Skibe, naar det ikke sikrer sig, at Staten i en Arrække vil bruge disse Skibe. Siger Staten ja dertil, ville vi med det samme have vore Hænder bundne med Hensyn til vor mere fri Bestemmelsesret over vore Eksportforhold, og det vil jeg anse for meget uheldigt. Jeg har kun tilbage at udtale min Beflagelse over, at det lille Bidrag af 14,000 Kr., som var forlangt til Smaasparekasernes Regnskaber, ikke synes at ville blive bevilget. Jeg er fra den Egn, der desværre er bleven sorgelig berømt ved den saakaldte Orsted-Standard, og jeg har der haft Beslighed til at se, hvilken Sorg og Fortvivlelse denne Sag har bragt i Hundreder af Hjem. Naar den ærede Ordfører udtalte som sin Mening, at der ikke var Grund til at træde støttende til for Sparekasserne her, idet de stod med et saa gunstigt finansielt Resultat, vil jeg sige, at den Beregning som han kun til ved at tage alle Sparekasser med. Den højt-ærede Minister oplyste dog i Gaar, at der var mellem 200 og 300 Sparekasser, hvor Sparernes Tilgodehavende var under 50,000 Kr., men jeg er aldeles overbevist om, at disse Sparekasser slet ikke have Raad til at bringe Dre for at saa deres Regnskab revideret. Jeg vil endvidere udtale, at disse Sparekasser i særlig Grad trænge til at blive stærkede mod Uredelighed; thi disse Sparekasser indeholde jo væsentlig Smaafolks Kapitaler, som man har et dobbelt Ansvar for, saa jeg forstaaer ikke, at man ikke har villet gaa med til denne lille Bevilling, som jeg tror, vilde have været til stor Gavn.

Røedt: Jeg vil tillade mig at gøre en kort Bemærkning til den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgtreds (Staarp). Det ærede Medlem hævdede, at Forholdene paa de amerikanske Jærnbaner og Skibe vare ganske fortrinlige, og han anførte Udtalelser i denne Retning. Men det er jo netop Privatdrift, ikke Statsdrift; det taler altsaa stik imod, hvad det ærede Medlem vil bevise. Endvidere anførte det ærede Medlem, at hvor Husmoderen og Husfaderen selv tog Del i Arbejdet, gif det